Luggemisſed.

Kustaw ja Madlena.

„Wahwa naene on palju ennam wäärt kui perlid“ (öpp. sön. 31, 10) ja „wahwa naene on omma mehhe kroon.“ Nönda tunnistab Pühha Kirri; ja et se öige on, wöiwad allati mehhed, kes wahwa ja wagga naese ommale leidnud, tunnistada. Naesemehhed, et tulge kokku ja räkige ülles, eks olle sulla tössi? teie naesed on teie kronid ja palju ennam wäärt, kui kuld kroon kunninga peas? — Miks teie ollete waid, kallid kronitud mehhed, egga tahha omma su lahti tehha? praegu weel kiitsite teine omma hoost, teine omma weiksid, teine omma wankrit, teine omma pipu, — kas teil siis omma naesteſt polle middagi kita? — Köik on waid! — Oh waesed mehhed! tössi kül, neid naesi on pissut leida, kes wahwad ja waggad; sedda ennam neid, kelleſt palju laita, kelle jälgedes mitte ikka ei käi önnistus, kellega mehhel wahheſt ennam murret kui römu. Wahwu siiski weel leida, kes tööd tewad, agga waggasid mitte polegi se wörra, kellel olleksid Marta käed agga ka Maria südda. Sedda pean tunnis-

tama, et kül teau, et naesed seſt pahhandawad ja mönni jubba ütleb: panne ramat kinni egga to maksa kuulda! — Kallid naesed, olgu missuggused ollete, ärge enne aegu pahhandage. Tulge nüüd teiegi ette! tahhaksime ka meesteſt kuulda, kas neid kidate. — Mees on naese pea; missuggused on nüüd teie pead? — Oh mis nüüd saan kuulda; köik naesed kaebawad, teine mehhe laiskust, teine temma körtsi käimist, kolmas temma rasket kät, kui hopa annab, neljas temma kurjust, et ümmardaja pole hoiab, ja palju muud! Mis ma nüüd kostan! Waesed naesed, kellel ni nörgad, köiwad ja kurjad pead! Kes köigeſt süddameſt omma mehhi kidawad, polle teie hulgas praegu ennam, kui kaks ehk kolm; suremal hulgal selge willetsus käes; willets abbiellu on jo köige rängam willetsus, se on pörgu piin siin ma peal. — Agga kust se töuseb, ja mis on sellé willetsusse sü? Mees lükkab süüd naese peale, naene ajab taggasi mehhe peale. Möllemad on süallused! Mees ei armasta egga aunsta omma naest öiete, naene ei pea rahhu egga aita mehhe murred kanda, mitmel maja asjad rippakil, laste kaswataminne lohhakil! Ja wata, mehhe ja naese wannemad on ka süallused: miks nad neid maast maddalast ei kaswatanud Jummala kartusses ja karristamisses ja ei annud neile isse abbiellus parremat märki.